

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6762/2023
04.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Јасмине Симовић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Суботин адвокат из ..., против туженог „Generali осигурање Србија“ а.д.о. Београд, чији је пуномоћник Мирна Ракић Домазетовић адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 2728/18 од 26.02.2020. године, у седници одржаној 04.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 2728/18 од 26.02.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 2728/18 од 26.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 9378/17 од 28.05.2018. године делимично је усвојен тужбени захтев па је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати и то на име ПДВ (20 %) за састав одштетног захтева износ од 1.200,00 динара са законском затезном каматом почев од 24.10.2017. године па до исплате, обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 25.400,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате а одбијен захтев тужиоца у делу којим је тражио да му тужени исплати законску затезну камату на досуђени износ парничних трошкова почев од дана пресуђења па до дана извршности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 2728/18 од 26.02.2020. године жалба туженог је усвојена и првостепена пресуда преиначена тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавеже тужени да му исплати на име накнаде материјалне штете на име ПДВ за састав одштетног захтева износ од 1.200,00 динара са законском затезном каматом почев од 24.10.2017. године па до коначне исплате као и да тужиоцу исплати трошкове поступка са законском затезном каматом од дана извршности па до исплате и обавезан тужилац да туженом на име трошкова поступка

исплати износ од 7.500,00 динара као и да на име трошкова жалбеног поступка исплати износ од 15.800,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права с предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 10/23) Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је накнада материјалне штете у висини трошкова ПДВ (20 %) за састав одштетног захтева од стране тужиоцевог пуномоћника из реда адвоката. О захтеву тужиоца другостепени суд је одлучио уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз више одлука овог суда у којима је одлучивано о захтевима са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, у ситуацији када тужилац није доказао да је штету у овом износу и претрпео односно да је пуномоћнику из реда адвоката који је састављао захтев и уплатио трошкове ПДВ, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса нити у интересу равноправности грађана, као ни потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Указивање у ревизији на правни став Врховног суда о остваривању права на накнаду трошкова ПДВ за адвокатске услуге којим је оцењено да странка коју је у успешно окончаној парници заступао адвокат обвезник пореза на додату вредност има право на накнаду трошкова на име ПДВ на адвокатску услугу не води другачијој оцени о испуњености услова за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, с обзиром да се овај правни став Врховног суда односи на трошкове спора, а не на накнаду материјалне штете која је основ ове парнице.

Стога је на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе док је чланом 479. став 6. ЗПП прописано да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде материјалне штете поднета је 28.11.2017. године, а вредност предмета спора износи 1.200,00 динара, па је побијана одлука донета у имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање у

коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, па се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена сходно члану 479. став 6. ЗПП.

Ревизија тужиоца није дозвољена ни по одредби члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП која прописује да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио одлуку и одлучио о захтевима странака. Ово из разлога што се наведена законска одредба не примењује у споровима мале вредности јер је њена примена искључена одредбом члана 476. ЗПП којом је искључена примена општих правила због посебног, специјалног правила садржаног у одредби члана 479. став 6. ЗПП.

Из свих разлога применом члана 413. ЗПП Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**